

## Motion till riksdagen 2009/10:Fö214

av Jan-Evert Rådström och Björn Hamilton (m)

# Säkerhetsnämnder

## Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om säkerhetsnämnder.

## Motivering

Enligt svensk lag skall allmänheten ha möjlighet att få insyn i det kärntekniska säkerhets- och strålskyddsarbetet. Därför finns det en lokal säkerhetsnämnd i varje kärnkraftskommun.

Ledamöterna i lokala säkerhetsnämnden utses av regeringen efter förslag från kommunstyrelsen i respektive kommun. Samtliga ledamöter och ersättare i säkerhetsnämnden är kommunpolitiker. Nämnden skall upprätthålla täta kontakter med det lokala kärnkraftverket, Statens kärnkraftinspektion (SKI), Statens strålskyddsinstitut (SSI) samt med den berörda länsstyrelsen.

Enligt förordning (2007:1054) med instruktion för lokala säkerhetsnämnder vid kärntekniska anläggningar skall den lokala säkerhetsnämnden framför allt fokusera på fem områden:

1. Följa det kärntekniska säkerhets- och strålskyddsarbetet, i synnerhet vid den anläggning som nämnden är utsedd för.
2. Inhämta information om det kärntekniska säkerhets- och strålskyddsarbete som har utförts eller planeras vid anläggningen.
3. Inhämta information om planeringen av beredskapen mot kärnenergiolyckor vid anläggningen.
4. Ställa samman material för information om säkerhets- och strålskyddsarbetet och beredskapsplaneringen.
5. Svara för information till allmänheten, myndigheter och institutioner på det lokala planet om säkerhets- och strålskyddsfrågor samt frågor om planeringen av beredskapen mot kärnenergiolyckor.

**Fel! Okänt namn på**

I Sverige finns sedan 1981 fem lokala säkerhetsnämnder, en i varje kommun med ett kärnkraftverk eller en kärnteknisk anläggning. Nämnderna är statliga, utsedda av regeringen – men består av kommunpolitiker. Nämnderna får varje år 400 000 kronor var, pengar som inte behöver redovisas. Då de ledamöter som utses till säkerhetsnämnder är politiker utan särskilda sakkunskaper om kärnkraft kan de emellertid inte heller förväntas att alltid ha den kompetensnivå som ibland krävs för uppdraget. Dock förväntas varje ledamot ”vara välinformerad” och de frågor som nämnden inte har tillräckliga kunskaper om för att kunna besvara vidarebefordras till olika experter, vilket ytterligare försvagar nämndens ställning. Säkerhetsnämnder kan säkert fylla en viktig funktion i att vara en länk mellan kärnkraftverksindustrin och allmänheten, vilket var tanken från början, men då skall det finnas en tydligare grund för dess uppdrag, krav på redovisning och bygga på närhetsprincipen och ett större inslag av frivillighet i motsats till dagens system där regeringen utser ledamöterna. I dag har tyvärr också säkerhetsnämnderna allt mer utvecklats till en diskussionsklubb utan verklig handlingskraft eller möjlighet till ansvarsutkrävande. Därför är det hög tid för en översyn av våra svenska säkerhetsnämnder.

Stockholm den 1 oktober 2009

*Jan-Evert Rådhström (m)*

*Björn Hamilton (m)*